

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na Gazetę Lwowską

od 1. Lipca do 30. Września 1865.

Ceny przedpłaty:

Dla miejscowych: Gazeta wraz z Dziennikiem urzędowym	4 zlr. w. a.
Gazeta sama (bez Dziennika urzędowego)	2 „ „
Dla zamiejscowych (z codzienną przesyłką pocztową): Gazeta wraz z Dziennikiem urzędowym	5 „ „
Gazeta sama (bez Dziennika urzędowego)	3 „ „

Za pojedynczą opłatą 7 centów od wiersza umieszczają się inseraty równocześnie w dwóch Gazetach urzędowych, polskiej i niemieckiej.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej, (ulica Wałowa nr. 370).

Zwraca się uwagę na to, że otwarta jest prenumerata na Gazetę samą (bez Dziennika urzędowego) za połowę ceny.

o ważniejszych wypadkach przynosi Gazeta Lwowska własne telegramy.

Cześć urzędowa.

(Ofiary dobroczynne.)

Na pogorzalców *Kołomyi* zebrały urzęda powiatowe: w *Niepołomicach* 10 zlr. 65 c., w *Bolechow* 112 zlr. 20½ c., a w *Budzanowie* 9 zlr. 33 c. w. a.

Na pogorzalców *Horodenki* wpłynęło do urzędów powiatowych: w *Niepołomicach* 6 zlr., w *Bolechow* 39 zlr. 10 c., w *Budzanowie* 20 zlr. 58 c., a izraelska gmina w *Nowym Sączu* złożyła 100 zlr. w. a. na wsparcie najbardziej dotkniętej pożarem gminy izraelskiej, pozostawiając decyzję w tym względzie wys. Prezydium Namiestnictwa, które z polecenia Jego Excelencyi pana Namiestnika przeznaczyło tę kwotę na wsparcie gminy izraelskiej w *Horodence*.

Na pogorzalców *Bełza* zebrały urzęda powiatowe: w *Niepołomicach* 3 zlr., w *Bolechow* 20 zlr., a w *Budzanowie* 4 zlr. 33 c. w. a.

Na pogorzalców *Radomyśla* przeznaczył Jego Excelencya pan Namiestnik kwotę 216 zlr. w. a., zbraną jako czysty dochód z koncertu amatorskiego, wyprawionego na dniu 20. czerwca r. b. w *Nowym Sączu* na wsparcie pogorzalców za staraniem naczelnika tamtejszego obwodu.

Nakoniec na pogorzalców w *Schumlaui* zebrał urząd powiatowy w *Stanisławowie* 14 zlr. 60 c. w. a., i wszystkie te składki zostały już odesłane na miejsce przeznaczenia.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 1. lipca.

Najjaśniejszy Pan wyjechał z Wiednia we wtorek wraz z Jego cesarzew. M. Arcyksięciem Rainerem i jego małżonką. Arcyksiężeta Albrecht, Wilhelm, Zygmunt i Henryk, i Ich Excel. hrabiowie Mensdorff i Clam-Gallas odprowadzali najdostojniejszych podróżnych aż do dworca kolei. Jego cesarzew. Mość Arcyksiężę Rainer z małżonką udają się najprzód do Londynu.

Z powodu święta czwartkowego otrzymaliśmy dziś bardzo mało dzienników, a i te nie przyniosły nic ważnego. W Wiedniu zajęta jest ciągle uwaga publiczna głównie przesileniem ministeryalnem, a dzienniki tamtejsze podają już najrozmaitsze kombinacje ministeryalne, które jednak nie mają żadnej pewnej podstawy, gdyż zapewne dopiero po powrocie Najjaśn. Pana z Ischlu mogą nastąpić w tej mierze jakieś stanowcze postanowienia.

Wydział finansowy izby deputowanych Rady państwa, któremu oddany został pod obradę budżet na rok 1866, przyjął wniosek pana *Hopfenu*, ażeby ze względu na zmienione stosunki odłożyć na tak długo obrady nad budżetem, dopokąd ustawa finansowa na rok 1865 nie zostanie uchwalona i wydana.

Potwierdza się wczorajsza wiadomość telegraficzna z *N. Pr.* Ztg., że *Prusy wysłały już do Wiednia odpowiedź* na notę austriacką z 5. czerwca względem zredukowania siły zbrojnej w Księstwach. Odpowiedź ta jest datowana z 16. czerwca, i odrzuca istotnie żądanie Austrii względem redukcji wojska w Księstwach jednakże nie bezwarunkowo, lecz czyniąc zawisłem porozumienie od dalszych układów.

Monitor paryski z 29. z. m. ogłasza dekret *rozwiązujący rady municypalne*. Wybory dla odnowienia tych rad rozpisaue są na dzień 22. lipca. Równocześnie wydał minister stanu p. *Lavalette*, okólnik, w którym powiada, że chodzi tu tylko o kwestye lokalne, i zaleca ażeby dozwolano wyborcom wyrażać swobodnie swoje życzenia, i dopiero wtedy występywano z interwencją, jeźliby ludzie

nieroztropni usiłowali zmienić charakter wyborów, przenosząc je na pole polityczne.

La France znajduje w programie nowego prezesa ministeryum hiszpańskiego wiele rękojmi pomyślności kraju. Przypomina, iż marszałek O'Donnell stał przez pięć lat na czele rządu, a po nim żadne ministeryum długo utrzymać się nie zdołało. W gabinecie dzisiejszym zasiadają najznakomitsze zdolności kraju, a opinia publiczna powitała go z zadowoleniem. Na szczególną uwagę zasługuje projekt reformy wyborczej, o której program wspomina, i znizzenie cenzusu elektorального, w związku z tą reformą będące. Marszałek O'Donnell ma zamiar powiększyć liczbę wyborców, która w Hiszpanii stosunkowo jest za małą, tym zaś sposobem ważną krajowi wyświadczył przysługę.

Monarchia Austriacka.

Wiedeń, 29. czerwca. (*Nowiny dworu.*) Najjaśn. Pan przybył wczoraj zrana do Ischl. Arcyksiążę Karol Ludwik z małżonką przybył tu przedwczoraj zrana z Gracu i stanął w swoim nowym pałacu przy ulicy Favoritenstrasse. Jego ces. Wysokość dawał przedwczoraj wielki obiad. Arcyksiążę Rainer zapewne dopiero po powrocie Najjaśn. Pana uda się do Londynu, dokąd jego małżonka już odjechała. Arcyksiążę Franciszek Karol i Arcyksiężna Zofia przybędą jutro do Ischl.

(*Różne wiadomości.*) Jego Excelencya nowy kanclerz nadworny Majlath rozpoczął urzędowanie swoje w dniu 28. czerwca i przyjmował urzędników nadwornej kancelaryi.

Radzca dworu, biskup Korizmicz powitał kanclerza nadwornego przemową, w której podniósł wielkie zasługi około Węgier ojca obecnego kanclerza, i ważną rolę jaką rodzina Mailathów odgrywała w dziejach kraju. Mowca polecił pomyślność kraju sercu, urzędników zaś przychylności Jego Excelencyi. W końcu mowca wykrzyknął Elien na nowego naczelnika, który to okrzyk obecni urzędnicy z zapętem powtórzyli.

Pan Mailath dziękował w silnych wyrazach i stanowczym tonie za złożone hołdy. Spodziewa się po urzędnikach nadwornej kancelaryi silnego poparcia swych kroków, wyrażając nadzieję, iż za wspólnem usiłowaniem będzie można zdążyć wkrótce do celu, który Najjaśniejszy Pan w Budzie wytknął raczył.

Wicekanclerz, p. *Privitzer*, przedstawił następnie Jego Excelencyi urzędników każdego z osobna, poczem kanclerz udał się do nowych swych apartamentów. P. *Privitzer* powołany został niezwłocznie do narady z p. nadwornym kanclerzem.

(*Uwagi o przesileniu ministeryalnem.*) *Const. Oest. Ztg.* pisze, że terażniejsze przesilenie ministeryalne będące niespodzianką dla wszystkich kół najwięcej kompetentnych i zwykle najlepiej poinformowanych, ma głębsze znaczenie niż prosta zmiana osób. Wstrzymuje się od wszelkich dalszych rozumowań, dopóki się sytuacja nie wyjaśni i nie ustali, na to tylko zwraca uwagę, że we wszystkich obiegających listach spodziewanego składu ministeryum nie ma ani jednego nazwiska z grona tak zwanej opozycyi naszej izby deputowanych.

(*Z wydziałów parlamentarnych.*) Na posiedzeniu wydziału względem kolei żelaznej z Koszyc do Bogumina z dnia 28. czerwca wydział postanowił wziąć pod rozbiór projekt do prawa o tyle, o ile to nastąpić może bez powoływania się do opinii znawców, którzy sprawozdania swego dotąd nie złożyli.

Dep. *Hubicki* wniósł, ażeby wysokie ministeryum handlu od starających się o koncesyę budowy drogi żelaznej z Koszyc do Bogumina zażądał wyraźnej deklaracyi, czyli mają chęć objęcia budowy drogi żelaznej z Przyrowa do Przemyśla pod gwarancyą rządową w zasadzie oznaczoną. Deklaracya ta złożona być ma na najbliższem posiedzeniu wydziału.

Dep. Hubicki wniósł następnie.

1. Udzielona ma być koncesya na linię Koszyce, Przyrów, Przemyśl, wraz z koncesyą drogi żelaznej z Koszyce do Bogumina, z wyrażeniem w zasadzie gwarancyi subwencyi rządowej.

2. Koncesyounaryusze obowiązani być mają puścić w ruch linię z Przyrowa do Przemyśla w przeciągu pięciu lat.

3. Jako modłę do obliczenia i ustanowienia subwencyi rządowej przyjęte być mają ceny przy budowie drogi żelaznej z Koszyce do Bogumina praktykowane, z właściwem uwzględnieniem kosztów wystarania się o kapitał.

4. Po porozumieniu się z rządem względem projektów szczegółowych, nastąpić ma ustanowienie wyż powołane.

Dep. Binder wniósł, ażeby propozycye te uważane zostały jako wnioski dodatkowe do projektu rządowego, obrada zaś nad nimi dopiero po przyjęciu projektu rządowego nastąpić ma.

Wniosek powyższy przyjęty został.

Do artykułu 1. projektu do prawa dep. Reebauer wniósł poprawkę następującą: Ze względu, iż dawniej już udzielona była koncesya do budowy drogi żelaznej z Weiskirchen do Sillein, która to droga żelazna wprawdzie nie została wybudowana, zawsze jednak bez subwencyi wybudowaną byćby mogła, budowana być ma w miejsce drogi żelaznej z Koszyce do Bogumina, kolej żelazna z Koszyce do Sillein.

Wniosek ten odrzucony został większością 9 głosów przeciw 2. Artykuł 1. przyjęto według projektu rządowego z wypuszczeniem cyfr.

Art. II, III, IV. i V. przyjęte zostały z warunkami ustanowionemi dla drogi żelaznej siedmiogrodzkiej.

W wydziale finansowym dep. Taschek jako generalny referent odczytał sprawozdanie względem prawa finansowego na rok 1866. Wydział na wniosek dep. Hopfena postanowił odroczyć obrady aż do zupełnego przeprowadzenia prawa finansowego na rok 1865.

Hiszpania.

(*Nowe ministeryum.*) Dziennik *Correspondencia* zamieścił mowę marszałka O'Donnella w Kortezach, ogłaszającą krajowi tendencye nowego ministeryum. Z mowy tej przytoczymy ustęp następujący: „Pierwszym krokiem rządu jest zatknięcie swego sztandaru. Ministeryum obecne jest ministeryum unii liberalnej, lecz jest zarazem ministeryum pojedynczym, które pragnie, ażeby mężowie liberalni, przyjaciele rządu i jego instytucyi około niego się gromadzili. Życzenie to nie tylko się odnosi do wszystkich frakcyi, które się od unii liberalnej odłączyły, ale nadto do wszystkich członków izby, których poparcie będzie dla ministeryum pożądanem, jeżeli pod sztandary jego pospieszyć zechcą. Ministeryum nikogo wyłączać nie chce. Program gabinetu jest już ustanowiony. Ministeryum postanowiło wszystkie kwestye, które się w gmachu tym wywiązały, załatwić w sposób, które w Kortezach już oznajmiło.“

Francya.

Paryż, 26. czerwca. (*Różne wiadomości.*) Czesarz przyjmował wczoraj wicehrabiego de Clermont, członka ciała prawodawczego, który mu złożył plan budowy gmachu niustającej wystawy, następnie Cesarz oglądał plany pana Horeau, odnoszące się do wystawy z 1867 roku. Zdaje się, iż ostateczna decyzja zapadnie w duchu uchwały ciała prawodawczego, wystawienie tymczasowego budynku wystawy na polu marsowem. — Cesarzowa była bardzo rozgniewana na zarząd więzienia la Roquette, które to więzienie przed kilkoma dniami zwiędzała; widząc panującą tam nędzę, nieraz rozplakać się miała. Jedno z dzieci zapytane, dla czego dostało się do więzienia, odpowiedziało: kradłem jabłka. „Lecz my wszyscy jabłka kradliśmy“, odrzekła Cesarzowa, zwracając się do swego orszaku. *Monitor* mówiąc o zwiedzeniu więzienia la Roquette przez Cesarzowę, nie zamieścił zwykłej aryngi, iż Jej ces. Mość oświadczyła administracyi swoje zadowolenie. Pierwszy telegram, który przybył z Algieru nowo urządzoną linią telegraficzną, adresowany był do Cesarza, i opiewał jak następuje: Algierya teraz już z Francją złączona, wyraża Cesarzowi wdzięczność swoją. Cesarz odpowiedział zaraz telegrafem na tę depezę i obiedwie depeze w jednej godzinie znajdowały się w drodze.

Rosya.

(*Nabożeństwo w Kownie w rocznicę przyłączenia się unitów do kościoła prawosławnego.*) *Siew. Pocz.* donosi: Dnia 3go czerwca (v. s.) w rocznicę przyłączenia się unitów do kościoła prawosławnego, w obecności jw. gubernatora kowieńskiego, urzędników wojskowych i cywilnych i liczego zgromadzenia ludu prawosławnego, odprawione było w katedrze prawosławnej kowieńskiej przez tamecznego biskupa nabożeństwo, a potem modły o pomyślność Najjaśniejszego Pana i całego domu cesarskiego. Po ukończeniu nabożeństwa, na skutek poprzednio rozesłanych wezwań, członkowie bractwa prawosławnego kowieńskiego, zgromadzili się w sali gimnazjum kowieńskiego na posiedzenie zwyczajne pod prezydencją biskupa Aleksandra i w obecności gubernatora, będącego członkiem tegoż bractwa, jednomyślnie uchwalili między innymi: 1) złożyć honorowemu opiekunowi swemu, byłemu naczelnikowi północno-zachodniego kraju, hrabiemu Murawiewowi, najszczerzą wdzięczność za nowe udzielenie 2000 rubli na budowę świątyni

brackiej; dla uwiecznienia zaś w Kownie pamiątki jego, jako zaróczytela wielkiego gmachu przywrócenia prawosławia w północno-zachodnim kraju, wnieść osobny ołtarz, pod wezwaniem św. Michała archanioła, w świątyni, która jest przebudowaną z kościoła dominikańskiego. Po ukończeniu posiedzenia, o powyższej uchwale przesłany został do Petersburga telegram do hr. Murawiewa, od którego następnie otrzymano taką odpowiedź: „Serdecznie dziękuję bractwu św. Mikołaja za chlubną dla mnie pamięć jego i wystawienie ołtarza pod wezwaniem św. Michała archanioła. Głębokie żywię spószczucie dla dobrych celów bractwa, i lubo w oddaleniu ale sercem jestem zawsze obecny pośród pobożnych działaczyw ruskich, przyczyniających się do ustalenia w północno-zachodnim kraju prawosławia i narodowości ruskiej. Niech Bóg im dopomóż i wesprze w ciężkiej pracy dla dobra kościoła prawosławnego i kochanej ojczyzny naszej.“

Hr. M. Murawiew.

(*Zamknięcie brusiłowskiego klasztoru Kapucynów.*) W *Kiewl.* piszą: Kijowski, podolski i wotyński generał-gubernator, rozpatrzywszy znajdującą się w zarządzie jego korespondencye dotyczącą brusiłowskiego klasztoru zakonu kapucynów (w gubernii kijowskiej powiecie radomyślskim) i mając na względzie, że w pomienionym klasztorze znajduje się tylko pięciu zakonników (liczba niedostateczna, podług przepisów kanonicznych, dla utrzymania w klasztorze porządku i karności), rozporządził na zasadzie pozostawionej mu władzy, zamknąć takowy, pozostawiając kościół przy nim otwarty dla nabożeństwa. Jednocześnie generał-gubernator wydał rozporządzenie co do ostatecznego zamknięcia katolickich zgromadzeń sióstr miłosierdzia w Żytomierzu i Łucku, które mimo urzędowego ich zniesienia jeszcze w 1842 roku, istniały dotychczas bezprawnie. Obecnym siostrom miłosierdzia zaproponowano pomieszczenie przy szpitalach urzędu powszechnej opieki i przeznaczono wsparcie ze skarbu.

(*Przypadek na kolei.*) *Rus. Wied.* donoszą: Niedawno jeden z pociągów mikołajewskiej drogi żelaznej tylko co nie stał się ofiarą najstraszliwszego nieszczęścia. Dnia 20. maja, o godzinie 5ej rano, o trzy wiorsty od stacyi Waddajki, wybuchnął pożar drogociągu; o godzinie 6ej przez miejsce to miał przechodzić 2gi pociąg pasażerski z Petersburga, gdy tymczasem nie zdążono dać znać na stacyę następującą o pożarze, dla uprzedzenia o tem i zatrzymania pociągu. Nie domyślając się niczego, pociąg wyruszył, i gdyby nie robotnicy, to niezawodnie zamiast do Waddajki, dostałby się na tamten świat. Spostrzegłszy z Waddajskiej stacyi pożar, i wiedząc, że pociąg puszczony musi być niedaleko, pobiegli z całych sił dla uprzedzenia go, i zdążyli to uczynić. Ubiegłszy prawie dwie wiorsty od pożaru, zaczęli machać rękami, dając znać maszynistom aby zatrzymali pociąg. Na szczęście rzeczywiście dość wczesnie to dostrzegli i chociaż pociąg puszczony był całą siłą pary, udało się im zatrzymać takowy, nie dojeżdżając o 50 sążni do gorejącego drogociągu. Gdyby robotnicy nie byli tego zrobili, Bóg wie co by się stało z podróżnymi; najprawdopodobniej, że spadłszy z 5-sążniowej wysokości, ani jeden z nich nie zostałby przy życiu. Wszyscy zapewne zgodzą się z nami, że ci ludzie warci są nagrody za ocalenie nie jednego ginącego, ale kilkudziesięciu. Przyczyna pożaru niewiadoma; sądzą że powstał z iskry zapruszonej przez poprzednio przejeżdżający pociąg.

Księstwa Naddunajskie.

Bukareszt, 23. czerwca. (*Różne wiadomości.*) Kiedy w innych krajach kupcy i fabrykanci starają się o czynności z rządem, ponieważ wierzytelności ich zwykle najsumienniejsz płacone bywają, w Księstwach Naddunajskich dzieje się przeciwnie, każdy unika czynności z rządem, bo w kasach pustki, nikomu nie płacą. Senat zatwierdził uchwałę izby deputowanych, według której nałożony został nowy podatek na tytuń po 18 i 14 piastrow od oka. W skutek takowej uchwały handlarze tytoniu składy swe pozamykali, lecz na rozkaz policyi znów otworzyć je musieli. Policya zagrożiła im zapiecztowaniem składów i kożą, lub też wygnaniem z kraju na przypadek iż są obcemi poddanymi. Nałożenie podatku na tytuń rozjątrzyło wielce całą ludność przeciwko rządowi Księcia Kuzy. — Rząd tutejszy nie przyjął propozycyji austriackich względem oddania poczty. Teraz rząd księstw zaproponował rządowi austriackiemu, ażeby mu użyczył urzędników swych pocztowych na kilka lat jako instruktorów, z zastrzeżeniem powrotu do służby austriackiej. — Nie zgłaszają się teraz żadni przedsiębiorcy mający chęć budowania dróg żelaznych na Wołoszczyźnie, rząd przeto zamierza budować te drogi na własny rachunek. Najprzód wybudowana być ma droga z Dzurdzewo do Bukaresztu. Wykonanie budowy powierzone być ma towarzystwu angielskiemu pp. Barclay i Stainsfeld, którzy obecnie pracują nad budową kolei z Ruszczuku do Warny. Warunki przyjęte już zostały przez radę stanu i złożone są obecnie izbie deputowanych. PP. Barclay i Stainsfeld budować mają nie samą tylko kolej ale zarazem i dworce i mosty. Zarazem mają dostawiać potrzebne lokomotywy i maszyny. Kolej wołoska złączona być ma z koleją bułgarską mostem nad Dunajem pod Dzurdzewem. Jeżeli plan ten wykonany będzie w takim razie kolej żelazna z Warny, Ruszczuku i Bukaresztu poprowadzonąby była w najprostszej linii na Hermanstadt; tym sposobem zyskanoby najkrótszą drogę z Konstantynopola do Wiednia. — Ministeryum Bosiano nie długo trzymać się będzie, zdaje się, iż Książę w jego

miejsce przywoła ministerium Krezulesko. Mikołaj Krezulesko był ministrem przed Kogalniczanem, w ogóle jednak ministrowie w księstwach są tylko prostymi narzędziami woli Książęcej. Zmiana ministerium nie ma więc wielkiego znaczenia. W ogóle jednak p. Krezulesko celował zawsze ślepe posłuszeństwem dla Księcia.

Afryka.

Tunis, 14. czerwca. (Wiadomości z Tunisu.) Przed tygodniem wrócił Książę tunetański Si Saib z wycieczki swej do Bony, dokąd się był udał dla powitania Cesarza Napoleona. W Bony przyjęty był najuprzejmiej przez Cesarza i zaprosił go na obiad dany na pokładzie jachtu cesarskiego. Na obiedzie tym znajdowali się marszałek Mac-Mahon, generał Fleury, biskup z Rosalii in partibus, ksiądz Sütter, wikariusz tunetański ze swym sekretarzem, hrabia Raffo, generałny konzul Bellecourt i jego pierwszy dragoman Fleurat. Z deputacyi tunetańskiej dostali przy tej sposobności Książę Si Saib wielki krzyż legii honorowej, generał artylerji Si Sliman krzyż komandorski, kontradmirał Si Hussein i hr. Raffo krzyże oficerskie. Prócz tego inni członkowie deputacyi dostali krzyże kawalerskie. Ksiądz Sütter dostał krzyż oficerski, kanclerz jego krzyż kawalerski, p. Bellecourt krzyż komandorski i t. d. W rejencyi tunetańskiej panują wielkie upały i wielka posucha, nie tak jak w innych krajach, w których zimno i wilgoć przeważają.

Kronika.

(Pożary.) W Podhorceach w obwodzie zloczowskim, zniszczył pożar na dniu 23. z. m. jedną szopę włościańską i dach na domu. Przyczyną pożaru miała być zła konstrukcja komina. Szkodę obliczono na 100 zlr. w. a.

W Hołoskowiecach w tym samym obwodzie uderzył piorun, dnia 19. z. m. w dom włościanina Semka Ch, i wszczął się pożar, który zniszczył w przeciągu pół godziny cały dom i wszystkie budynki gospodarskie. Szkodę wynosi 80 zlr. w. a.

Podobny wypadek wydarzył się 25. z. m. w Ozomli w obwodzie przemyskim, od pioruna zapaliła się stodoła włościańska i zgorzała wraz z domem mieszkalnym. Szkodę obliczono na 500 zlr. w. a.

W mieście Haliezu zniszczył ogień w nocy z 21. na 22. z. m. dwa domy przy ulicy Karaitów. Przyczyną pożaru była jak się zdaje nieostrożność z fajką; szkoda ma wynosić do 300 zlr. w. a.

(Nieszczęsne wypadki.) Dnia 26. z. m. utonął w Bohorodczanach w obwodzie stanisławowskim kąpiący się w Bystrzycy Narcey z Baraczyński uczeń tamtejszej szkoły trywialnej. Ciało jego wydobyto prawie w półgodzinę potem, ale wszelki ratunek był już bezskuteczny.

W Łyscu w obwodzie stanisławowskim zabił piorun na dniu 30. z. m. żonę tamtejszego lakiernika Karolinę Kawecką. Ugodził w dach domu nie zapaliwszy go wcale, tylko suknią zabitej zajął się na piersiach. Mąż jej, który znajdował się w tym samym pokoju, został tylko na krótki czas odurzony.

W Pieczygórach w obwodzie żółkiewskim utonął dnia 6. z. m. w Bugu c. k. nadzorca straży finansowej Michał Malinowski. Ciało jego wydobyto dopiero we dwa dni potem.

W Ostrowie w obwodzie żółkiewskim wyszła 13. z. m. żona tamtejszego gajowego z dwoma małymi dziećmi do lasu na poziomki; jedno z dzieci, córka, zasnęła w lesie, a matka zostawiając je oddaliła się z drukiem. Po chwili usłyszała krzyk dziecięcia, i przybywszy na miejsce, już go nie zastała, znajdując tylko krew i wilcze tropy na ziemi. Prawdopodobnie więc pożarzy wilcy to dziecko.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 30. czerwca. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów: mec pszenicy (82 H) 3 zlr. 71 c.; żyta (77 H) 2 zlr. 62 c.; jęczmienia (70 H) 2 zlr. 60 c.; owsa (48 H) 1 zlr. 82 c.; hreczki 2 zlr. 72 c.; ziemniaków 1 zlr. 78 c., cetnar siana 1 zlr. 14 c., okłotów 55 c., sąg drzewa bukowego 11 zlr. 7 c., sosnowego 8 zlr. 10 c. w. a.

Lwów, 30. czerwca. O handlu zbożem w tygodniu ubiegłym nie ma nic ważnego do doniesienia, w obrocie panowała stagnacja, ponieważ nic nie wywieziono, i ceny tak w sprzedaży codziennej jak i na targach tygodniowych, z małymi wyjątkami nader nieznacznego podniesienia się, pozostały niezmiennione. Wzdłuż kolei żelaznej i nizin galicyjskich zakupywano dla miejscowości położonych w nizinach podkarpackich, żyto, pszenicę i hreczkę, a odbył chwilowy spowodował właścicieli w niektórych miejscach, jak n. p. w Rzeszowie i Jarosławiu do podwyższenia żądań. Na targowice Galicyi zachodniej dowieziono więcej jak dawniej zboża z Królestwa Polskiego, i zwłaszcza żyto sprzedawano po dobrych cenach. W obwodzie Tarnowskim użalają się na deszcz za długo trwający, który także w obwodzie Sandeckim przy panującym tam nadzwyczajnym zimnie miał przynieść znaczne szkody. *Zbiór siana* już się rozpoczął, i rezultata są w ogóle dość dobre. Na Szląsku, szczególnie w nizinach Ostrawy, Oderberga, Petrowitz mają przewyższać wszelkie nadzieje, i cetnar kosztuje tam 80 c. przy miernym popycie. Potwierdzają się wiadomości o nieurodzaju *rzepaku*, i w Galicyi, która stosunkowo dostarcza nie wielką ilość tego artykułu, spodziewać się można w najlepszym razie ledwo połowy tego, co zwykle dostarczała. *Pszenicę* skupowano na potrzebę miejscową i naj-

lepsze gatunki płacono po 7 zlr. 10 c. Na *jęczmień* nie było pokupu dla braku cięższych gatunków; gatunki 136 do 138 H wagi dawano po 4 zlr. 65 do 70 c. Ceny *żyta* były takie same jak w poprzednim tygodniu i artykuł ten był poszukiwany. Gdyby odbył do nizin podkarpackich był większy i trwał dłużej, możnaby się było spodziewać podniesienia się cen. Gatunki 160 H wagi płacono po 5 zlr. Ceny *owsa* podnoszą się ciągle i wynoszą według gatunku 3 zlr. do 3 zlr. 30 c. Co do wywozu i przewozu nie możemy tą razą podać cyfer dokładnych, ponieważ dowóz dopiero się zaczyna, i nie pewnego nie wiadomo jeszcze o jego obrocie. *Wyrobów mącznych* wysłano kilka set cetnarów ze Lwowa do Przemysła, natomiast nadeszły z Tarnowa większe partje lepszych gatunków mąki do Dębicy, Rzeszowa i Krakowa. Dowóz *towarów kolonialnych* był w tygodniu ubiegłym bardzo słaby tak u nas jak i w południowych Niemczech, z kąd donoszą tylko o nadejściu tranu i sardeli. *Sardele* w skutek niepomyślnego połowu na rachunek kupców holenderskich zakupywano loco Szczecin po 20 tal. za ankie, tymczasem właściciele znowu podwyższyli żądania do 22 tal. a teraz i po tej cenie dawać nie chcą. Dowóz *cukru* był mały, ceny nie zmieniły się, i rafinaty płacono według gatunku po 33 do 34 zlr. Ceny *ryżu* na targowicach północnych Niemiec podnoszą się w skutek szybkiego podniesienia się cen *żyta*. Loco Szczecin płacono ryż arakan. ord. po 4½ tal., średni po 4⅓ tal. Jawa stołowy po 8½ do 10 tal. Rangoon po 4⅓ do 5⅓ tal. *Lnu, konopi i pakul* wywieziono z Galicyi przez Kraków 2109 cet. do Wrocławia, 723 cet. do Wiednia, 331 cet. do Berna, 1793 cet. do Pragi, 481 cet. do Bielska i kilka pomniejszych partji do Ołomuńca, Hohenstadu, B. Trübau, Kolina, Pardubitz i Weisskirchen. Angielskich *towarów lnianych i manufaktur* przeznaczonych do Kijowa i Jas nadeszło w tygodniu ubiegłym kilka większych partji, i niezwłocznie zostały posłane w dalszą drogę. Obliczają je na 450 cet. Towarów berneńskich i wiedeńskich nadeszło mniej. Ilość *szyn* zwiezionych dotąd dla kolei ze Lwowa do Czerniowiec ma wynosić ogółem przeszło 260.000 cet. Dowóz drzewa na *budulec* był dość znaczny w tygodniu ubiegłym i wynosił 500 cet. *Kos* do Rosyi przeznaczonych nadeszło tu 1600 cet., większe partje mają nadejść ze Styryi i spodziewać się należy, że dowóz tego artykułu potrwa jeszcze przez pewien czas. Parowy browar pana J. Götza w Okocimie produkuje rocznie 80.000 wiader piwa i rozsyła ten artykuł do wszystkich miejsc wzdłuż kolei galicyjskiej położonych a nawet na 10 do 12 mil za Lwów. Była *rzeźnego i opasowego* przeznaczonych do Ołomuńca, Lipnika i Florisdorf zapowiedziano w tygodniu ubiegłym 2500 sztuk wołów.

Sanok, 24. czerwca. Następujące ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w I. połowie z. m. były na targach w obwodzie sanockim.

	Miejsca targu:											
	Sanok		Krosno		Dukla		Lisko		Rymanów		Dynów	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	walutą austriacką											
Mec pszenicy . . .	3	20	3	11	3	40	3	20	3	50	3	35
" żyta . . .	2	30	2	36	2	20	2	40	2	40	2	40
" jęczmienia . . .	2	22	2	24	2	5	2		2	10	2	35
" owsa . . .	1	33	1	57	1	85	1	20	1	60	1	35
" hreczki . . .				2	35							
" kukurudzy . . .					2	5			2	40		
" ziemniaków . . .	1	80	1	20							1	40
Cetnar siana . . .		80	1	80	1	75		80			1	50
" wełny . . .												
" nasienia konieczu . . .				40								
Sąg drzewa twardego . . .	4	70	7		4	50	4	40	6		5	80
" " miękkiego . . .	3		5		3		2		4		4	15
Funt mięsa wołowego . . .		14		13		10		10		12		11
Mas okowity . . .		64		60		55		50		60		70

(Piekarnia parowa w Podgórzu.) Krak. Ztg. pisze, że budowa piekarni parowej Barucha w Podgórzu ma być ukończona i w ruch puszczona z końcem sierpnia b. r. Ma ona dostarczać chleb tani dla całej Galicyi, a nawet posyłać go do Morawii i Szląska, tudzież do Wiednia, i konkurować w tym względzie z piekarniami peszteńskimi. Plan jest wielki, a urzeczywistnienie go zależy tylko od środków, na których tu zbywać nie będzie.

Ostatnia poczta.

Wiedeń, 30. czerwca. Podług telegramu z Ischl przybył tam Najjaśniejszy Pan wczoraj zrana w najlepszym zdrowiu.

Berlin, 29. czerwca. Zmiana ministerjalna w Wiedniu sprawiła tu wielkie wrażenie. Nie sądzą jednak, ażeby Austrya miała poczynić koncesye Prusom w sprawie Księstw.

Paryż, 29. czerwca. Poseł meksykański przy dworze tutejszym i przy wiedeńskim, Don Barandiaran, ma tu przybyć za kilka dni i zabawić dłuższy czas w Paryżu.

Bruxela, 28. czerwca. Izba reprezentantów odrzuciła 47 głosami przeciw 37 wniosek względem odesłania poprawki Vanhum-

